

H.M.L. 1.

338

The image shows the front cover of an old book. The cover is decorated with a traditional marbled paper pattern, often called a 'stone' or 'shell' pattern. This pattern consists of swirling, organic shapes in various shades of brown, tan, and gold, creating a complex, textured appearance. In the top-left corner, there is a small, rectangular, reddish-pink paper label. This label is divided into two sections: the top section contains the text 'H.M.L. 1.' and the bottom section contains the number '338' in a bold, black, sans-serif font. The edges of the book cover show some wear and slight discoloration, particularly along the right side and bottom, where the underlying board material is visible.

Q. 161

338
(Tulip)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Ira
Thorkos sauro

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

HISTORIA

REGIS ABSOLON,

filij Daud.

PRIMA PARS.

BSOLONNAK mondom historiaiat,
Attia ellen nekie tamadassat, Országabol
mint vere ki ő attiat, Meg bezellem ő
nagy bőrnő halalat.

Daud királ vala Királyságaban, Vral-
kodik egez Sido országban, Lakik Hieru-
salemnek varosában, Nem fel senkitől
vagyon batorságban.

Vduara nepe fantalan sok vala, Ioab hadnagja vitez em-
ber vala, Erre dolgat giakorta bizta vala, Mert bőlez ez
hadakozo ez vala.

Immar sok nemzetseg meghaylot vala, Daudnak kik meg
hodoltanak vala, Hire neuve nagy mezze hatot vala, Sok nem-
zetseg ő tölle retteg vala.

Nemikoron Ioabott meg solita, Mert fő hadnaggja Da-
uidnak ez vala, Az Amon fiara ötet beczia, Rabba varosat
meg Pallani hagia.

Daud erőssen nekie meg hagia, Varosnak meg vitelet
rea biza, Ioab rabba varosatigen vitata, Ierusalembe Daud
hon marada.

Ime Palotaiaban Daud nyugzik, Semmi gongia ninczyen
igen alusik, Az hadra ő csak semmit gondolkodik, Ioab vitez-
segeben igen bizik.

Cziak hamar nagy vitekben Daud esek, Bersábe mert am
tölle meg lattatek, Vegre tölle am meg seplőstetek, Az Vri-
ast vrat irte meg ölek.

Teczek nehez veteknek az lstennek, Daudhogy ezt czie
lekede nagy bűnnek, Akkor ő ezeket vele semminek, Mert
ő nyugzik az bűn teczik semminek.

Am egy pelda bezed neki mondatek, Natan Prophetatol
tőruin kerdetek, Kire tölle felelet il adatek, Az őnnön seiere
magyaraztatek.

Meg vőnek vegte rabatnak varosat, Benne meg ölek Ammonnak Kiralyat, Feieből ki viuek ssep koronaiat, El foglilak eüle ssep tartomaniat.

Az nagy listennek cziuda iuleti, Meg halliatok az vitket mint gyölöli, Egy bünt mas bünnel mint fokot büntetni, Nagy haragyat ezzel megjelenteni.

Dauidnak az kik fia valanak, Öregbiknek neuet hiak Ammoniak, Az Achinoan affontul valonak, Ez volt eggik felesége Amonnak.

Vala másik felesége Dauidnak, Neuet hiak Abigail affonnak, Ennek fiat neuezek cheleabnak, Ez az másik fia Dauid kiralnak.

Lón az harmadfelesége Dauidnak, Kinek neuet hiak makhia affonnak, Ennek fia hivatek Absolonnak, Kinek huga neueztetek Thamarnak.

Thamar az Absolonnak huga vala, Mert egy anyatol fülettének vala, Szemeliue el igen ekes vala, seplegeuel mindent felől mul vala.

Ezre Amon egßer ket femet vete, Gonoz kiuanfagban a magat eyte, Vigezetre ütet meg seplölte, Erözzakkal ütet meg begenite:

Rolla battianak vala oly nagy bozzonkodassa, Hukanak bozzuiat mint meg alhassa, Semmit nem tettet de vagyon nagy banatba.

Igen hamar Dauidnak ezt meg mondak, Hogy ily romlas hazan eset meg mondak, Amon miat il vetek löt hirre adak, Kiralada magat oly nagy banatnak.

Immar ez dolog hogy meg eset volna, Felettségbe maid vgyan intot volna, Noha ket eztendöie el mult vala, Absolonnak megis orraban vala.

Cziak magaban Absolon bozzonkodik, Senkinek azrol nem panazolkodik, Sem io sem gonoz erte nem hallatik, De tölle Amon igen gyölöltetik.

Olyddöt Absolon ezre valazta, Mikor leheffen alkoholmatossaga, Bozzuiat Amonon hogy meg alhassa, Huga töt gyalazatot meg torolhassa.

Nemikoron iuhait nyрни kezdek, Absolonnak folgai hirre téuek, Attiahoz Absolon hamar be lepek, Tizteffegél előtte meg állapek.

Szep Foual attiat kezdé onzollani, lőne hozzá vendegfe-
be őt kerni, Mert iuhait mostan kezdetek nőrni, Minden fi-
ainak ő vele lenni.

Cziak rőviden Kiral erre felele, Nem akarna neki lenni
terhere, Vegre az Kiral fiakat el kire, Amont nagy nehezen
velek el kere,

Rola Absolonnak nagy öröme lőn, Szandokának a'kal-
matossága lőn, Ez dolog fenkinek tuttara nem lőn, Elmeiben
mert ez cziak el reituen lőn.

Igen nagy lakodalmat czinaltata, Kiraly modra mindene-
ket hagia, Szolgainak erőssen paranczola, Hogy minden ő
bezedere halgatna.

Paranczola hogy Amont által veriek, Mihelt meg rez-
gedik hogy meg őleek, Tölle nekik ez ielől adattatek, Mihelt
mongja azontul meg őleffek

Történek mikoron az Kiral fiak Volnanak ott nagy lakas-
ban az ifiák, Szolgak variak intefet Absolonnak, Kezek min-
denben engedni vrokna.

Welek ideiet meg bierzetdolgokna, Absolon hamar inte-
szolgainak, Vgyan ottan halala lőn Amonnak, Kin az Kiral
fiak haborodanak,

Mennek igen futni az Kiral fiak, Őzuerőket hamar ra-
gadjanak, Azonközbe ezben hír lőn Daidnak, Hogy az
Kiral fiak mind le vagtatak,

Azt alita Daid hogy mind el veztek, Minden fia hogy
meg őlettenek, De ezről ismet hamar hirt viuenek, Cziak A-
mon holt meg az többi mind elnek.

Igen hamar Kiral fiak intanak, Nagy fel Foual minisian
igen sirnak, Keferues Foual battiokat sirattiak, Nagy fel Fo-
ual mindenek igen sirnak,

Oly igen sirattia Daid ő fiat, Igen sagattia Kiraly ruha-
iat, Nem fannia siert már ő meg holtat, lo folgai fanniak A-
mon halalat.

Hamar saggal Absolon el budofek, Gierurfnak Kirallya-
hoz foliamodek, Hoon egiz cztendűig ott lakek, Daidnak
nagy siralma küssebedek.

Az idő közt loab vgy gondolkodik, Absolonefeti igen
bankodik, Kegyelmet Kiraltul nierni őgi ekezik, Mint ötet
meg hihatna cimilkedik,

Nem sok idő múlva kegyelmet niere, Nagy sok fonal at-
tiat meg engextele. Egy állonyallat által meg ferze, Hogy
Absolon Kiralhoz meg ióhetne.

Nem akara mind az által latnia, Hazához mennie meg pa-
rancziola, Noha meg ióttet meg engette vala, De semeliet
latnia nem akara.

Ez Absolon igen lép ifjú vala, Israelbe massa neki nem
vala, Teste allasa neki dizes vala, Macula semmi testben nem
vala.

Törtinek három fia ledniek, Egy leania Thamarnak ne-
veztetek, Ket estendőig Ierusalembe lakek, De mind addig
Kiralatul nem lattatek.

Teczek igen neheznek Absolonnak, Ziuet nem szabad
latnia Kiralnak, Szolgaitul el izene loabnak, Hozza ióue,
mert izenne attianak.

Hamarfaggal folgai el menenek, Ketzer vrok fauual igen
kirek, El nem ióne Absolon bozzonkodik: Mezzci veteme-
nie mind fel gyúitatek.

Oly hirtelen hír lón ebben loabnak, Minden takarmani
mezón meg egtek, Meg erte Absolon folgai miueltik, Kiert
neki sokat panazolkodik.

Róvid fonal Absolon neki fola, Meg monda hogy ő aka-
rattia volna, Hogy hozza nem iót mikoron hiuatta, Ez nagy
kár ő azért tetette volna.

Kiralhoz mení be tölled azt keuanom, Mit haznal nekem
Gessurbol meg iótem, Io fennel ha latni nem akar engém,
Iob volt volna nekem Gyessurban laknom.

Ottan állón meg ha megis haragzik, Vitkeimről ha me-
gis emlekezik, Alnok sagimról hogy ha bozzonkodik, Gonoz-
sagimról hanem felekezik.

Sietfeggel ez sok haluan el mene, Az Kiralnak ezeket
meg bezelle, Az Kiralt neki meg engextele, Absolont királ
eleibe inte.

Immar tekinte David ő fiara, Attia előt Absolon le boru-
la, David nem tórhete őt meg apoia, Minden vitket nekie meg
hocziata.

Nincz már Kiraltol semmi felelemben, Szabadfaggal va-
gion nagy kezületben, Szekerek lozagoknak ferzelemben,
Ötven fűlakat ferze eleiben.

Gondolkodik bölczyen magát forgattia , Az Orfagnak
magat igen aianlia, Igaz tetelit mindennek fogaggia, Az Or-
fagot cziak hogy hozza vohassa.

Regen mindent magaban el vigeze, Partolast attia ellen
mint tehetne, Attiahoz Daidhoz azert be mene, Nagy sep
foual u neki ebeselle.

Aldozatot lstennek igert vala, Mikor attianak haragya-
ban volna, Kóuetkezek aldoznia Hebronba, Fogadasat hogy
lstennek meg adna.

Cziak hamar hogy Hebronba jutot volna, Absolon hamar
kimeket bocziata, Aldozatnak sine alat iartata, llien kóuet-
seggel uket bocziata.

Ime mikor trombita sot hallotok, Nagy fel foual mind el
fel kialczyatok, Absolon az kiral mind azt mongiatok, Kiert
tölem tö mind sok jot variatok.

Absolon oly czendesfen ebben iara, Ierusalemből ket üa-
zan jöttek vala, Kik uket vtaba kesertek vala, De azt senki
ingien sem veli vala.

Mikor immar Hebronban aldoznakak, Nagy sokan Abso-
lon melle allanak, Daid ellen sokan fel tamadanak, Kik par-
tosi Absolonnak valansk.

Daid tanaczia Achitophel vala, Ki Daidot mindenben
erti vala, Absolon ezt hamar hiuatta vala, Hebronban Abso-
lonhoz u ment vala.

Oly hamar hire lön ebben Daidnak, Israel nepe hodo-
lt Absolonnak, Fö tanaczi az Orfaggal ott vadnak, Ezen lön
erös felelme Daidnak.

Meg iedue sietseggel kezölnek, Absolon kezebe hogy ne
essenek, Az varosba hogy ne rekeztetnenek, Nagy ditzelen
onnat ki sietinek.

Igen nagy banatba miniaian vannak, Gialog az varosbol
el kifutanak, Tiz agiaszi cziak hon hagiattatanak, Az hazak
örizni hon maradanak.

Nem sok magaua Daid falat vala, Hat üaz erős firsakkal
cziak vala. Nagy fel foual miniaian fírnak vala, Az puztara
hudofni mennek vala.

Ime az lsten sekrenie ott vala, Daidot mert velle kóuet-
tik vala, Kiral az fekrint vizza külte vala, llien sokkal papok-
tul el valt vala.

Wigietek meg az bekrint az városban, Mert nekem bu-
dosnom kel az puztában, Az Vr talam meg van nagy nyaua-
liamban, Be iktathat ismet en Országomban.

Olyan könnyen az Vrmikor akaria, Engem haza hozhat
ha akaria, Az mely könnyen engem vit Kirallsagra, Delegien
mindenben ő akarattia.

Lőnek nagy ohaitalok mindenőknek, Mezt labbal buri-
tot fenel mennek, Daud fel fonal könnyörög lstennek, Illyen
fokkal lstenhez könnyörgenek.

Felleges Vrstenkerlek tegeder, Achitophelnak vakiczy
meg ő buet, Bolondicz meg minden ezet elmetet, Tanaczia-
nak vedel minden ereiet.

Az Kiralnak vala egy fő solgata, Kufsinak ki neneztetik
vala, Kiralnak ez vala bizot barattia, Varosba ily fokkal ha-
tra bocziata.

Ne késsel eregi el Ierusalembe, Kimöld meg Absolont te
mindenekben, Sies te kegyelmet kernie tőle, Tíztessegel ren-
delt bódát előtte.

Gyorsan eleibe te hamar effel, Ily fokkal terdre hamar el
le effel, Kerlek vram tékinczi réam io keduel, Feiem io zago-
hoz legy kegyelemmel.

Immar felsegedet kizen solgalom, Mint attyadat olyan
hiuen solgalom, Eletembe lohoua nem vagyodom, Cziak
felsegedet holtiglan solgalom.

Bizónniál tudom ottan meg kegyelmez, Es így neki ba-
ratlágiban lebecz, Minden titkaba tanaczyaba lebecz, En-
gemet giakorra hirrel irtethecz

Am egy őchie loab hadnagnak vala, Abiszinak ki hivat-
tatik vala, Daudtul ő igen keredzik vala, Semeit meg őlt
akaria vala.

Daudnak Abisai igien folla, Az ebnek felsegöd fidalmat
hallia, Miczoda meg halni valo eb ez volna, Ki felsegödet
igien fidalmazza

En ezebet maidan ez őnt il meg őlöm, Felsegödnek boz-
zuat en meg állom, Ily ektelen fidalmat nem benuedöm, Ez-
öntul en ennek feiet el vezöm.

Kiraly őmet Abisaira vete, Nem akara semeit hogy meg
őlne, Az fidalmat beköfegel benude, Erre Kiraly akkoron így
felele,

Az Vr hatta hogy engöm fidalmazzon, Semei hogy engömet igy atkozzon, Ne banch ütet am bator fidalmazzon, Istent hagyom hogy ertem bozzut allion.

Parancziolattiba lstennek köl iarnia, Meg az gonozoknakis mikor el bocziattia, Hanam ennen fiamis ream tamada, Ez semei hat hogy ram ne tamadna.

Oly kegielmes lstenöm neköm vagyok, Kinek előtte minden niluan vagyok, Ki ez atokból meg menteni tudgion, Az fidalom ellen aldomalt adgyon.

Lassan David nepeuel eleb megien, Semei hogy teteien melleleg megien, Sok fidalmat haitafokat tezőn Az földet boria David ellen.

Nam azomban Absolon felkezűle, nagy erőuel Ierusalembe mene, Achitophel fű tanachia vagyok vele, Kufai hamar esek eleibe.

Alazatoson kőniörög Kiralynak, Nagy öduözletöt monda az Kiralynak, lsten adgyon io ferencziot felfegődnek, Absolon ottan sola Kufainak.

Kufai oly ha te az en attiamnak, Nagy hiű emb'ire valaj te Davidnak, Mi dolog hogy most cilene vagy annak, Most kellene az segitseg Davidnak

Oly nagy vetek Kufai az te töled, Igen nagy haladatlan-sag te töled, Ily nagy búkfegebe el hattad ütet, Kufai nem io latat ez te töled.

Nam Kufai felele az Kiralynak, Semmikepen nem vgy köl lönni annak, Hanem azt ismeröm en Kiralyomnak, Az kit az lsten valasztot Vramnak.

Sőt felfegődet akarom halgatnom, Ez egez orfagat teged vralnom, Hogy nem mint David vtan budolnom, Iob enneköm felfegőddel maradnom.

Immaren másnak folgalni nem tudok, Mert valasztot Kiralyomtul halgatok, Olyan hiűseggel nekődis folgalok, Mint tennen attiadnak vgy folgalok.

Lata Kiraly ottan meg kegyelmeze, Kufainak Absolon meg engede, Achitophel huaatek eleibe, Illyen flokatú nekiek bezelle.

Im mind ketten Kufaiual ievattok, Ez orfagba bölchiek ezőfők vattok, Tanacziot azért tő ketten adgyatok, Mit köl-lőn miuelnőnk mar meg lassatok.

Az Achitophel akkor az időben, Mindönök közt nagy tisztességben vagyón, Tanaczyanak nagy bölcsületi vagyón, Mint egy isten nagy meltsággal vagyón.

Rea mindennek nagy tekinteti, Kiralt mire akarja el vetheti, Ifiü Kiralt arra egiengetheti, Vagy io vagy gonoz mind rea vetheti.

Ime az ifiü Kiralt mire veue, Achitophel attia hazaba küldte, Attia tiz agiasihoz el be küldte, Vele őket mind meg feplősítete.

Igh bol neki ha az nep ezt meglattia, Attiadon lőt nagy fegyent ha meg hallia, Annal inkább az nep magat meg bizza, Mindenre nagjób lefőn batorfaga.

Rea ifiü Kiraly hamar engede, Az egez orfag lattara be mene, Achitophel tanaczyanak engede, Nagy gyalazatot attian ő miuele.

Ezután folla ismet Achitophel, Tizenket ezer firsfiakat ezőnnel, Mellem valasztok nagy sep kezűlettel, Daidot meg őzöm velők ez csel.

Gondom lefőn hogy meg foghassam ütet, Mert tudom most hogy igen meg faradot, Az nepel ő tudom meg telepődöt, Tudom kezemből ki nem szabadulhat.

Igen nagy hirtelen rea rohanok, Az nep közől de senkit en nem bantok, Mindönöket bekeuel el bocziatok, Cziak nagy künnien mindent hozzád teritök.

Ezzo haluan Kiraly mind az vrakkal, Iona hagiak mindönök azonnal, Kufai elő hiuarek azonnal, Ezt eleibe adak röuid Foual.

Mondgy hozza it mit follaz ez dologhoz, Achitophelnek az ő tanacziához, Te neked mint tecczik feli hozza chöz, Kufai így folla mind ezökhöz.

Azt velöm hogy erről az Achitophel, Nem io tanacziot adot ő ez vral, Felfegődnek ez orfagnak nagy karral, Fog lönni ez tanacz nagy romlással.

Iol tudgya felfeged attiad mi voltat, Ifiüsagatul foguan vitez voltat, Erős vitezöknek most veleletet, Mindönök tudgiak neki ember voltat.

Ezök nem különben most meg busultanak, Mert nagy keferü lefőkkel mind vannak, mint az kegyetlen meduck olliatanok, Az berkökből kik kölikökt meg vinak.

Sőt az nepel egiuld most nem kezd lönni, Most ő az bar-
langokban foglappagni, Mert nagy bölchien tudgia magat
forgaeni, Kezd mindniaiunkat meg ischiottatni.

Tudgiadelőliaroban ha egy el esik, Sokan veztek egiuld
oly hir erkőzik, Ezőn az nep hamar meg remultetik, Giorfan
ez hir haluan meg futamodik.

Am immar veghez mentenek mindőnök, Daudnak ezt
hamar meg izennietők, Az puzta hegyekről el mennienek,
Ez ciel lordan vizen el kellienek.

Nagy hamar egy leantul meg izenek, Az papok ket fiok-
nak hirre teuek, Kik az varosnak keuűle valanak, Ifiűk meg
ertek hamar indulanak.

Sietnek oly igen mőnnek az ifiűk, Egy gyermekezt meg
monda Absolonnak, Kemci hogy ott voltanak Daudnak, Es
hogy lietsfegel el indultanak.

Immar az ifiűkezt ezőkben veuek, Absolon vtannok köl-
dőt megertek, Nagy hamar egy emberhöz be esenek, Annak
hazauai űk elreidezenek.

Lam egy mely kut ben az tornaczba vala, Az ifiűkat
kutba ala bochiata, Az kut aitaia felől ő be teue, Felesege
egy ruhauai befede.

Veudn riskasat ruhara felől tölte, Mint ha azt sarazta-
na úgy tettete, Így az kemőket az kutban el reite, Veződe-
lőmtől őket így meg mente.

Azonban Kiraly fogai iutanak, Ott az hazban hamar be
rohananak, Kemek felől űk nagyon tudakozanak, De semmit
felőlők nem kaphatanak.

Ninchienek ott affioni vgy sabadkozik, Vizez ittanak ot-
tan el menenek, Haluan Kiraly fogai el menenek, De soholt
őket űk el nem erhetek.

Igen faradanak hatra terenek, ő vrokhoz hatra terenek,
Az kut azontul ismet fel nittatek, Ki haganak Daudhoz si-
cienek.

Az lőt dolgokat Daudnak meg mondak, Virattig lordan
vizen el kellienek, Erre nagy hamar gondgia lön Daudnak,
Virattig bekeuel mind el kelienek.

S E C V N D A P A R S.

Sőt halliatok Achitophel mint iara, Tanacziat lata meg
vettetöt volna, Szamart niergeltete nagy buaba, Nagy ba-
nattal onnet hazához mene,

Ezök vtan mindent d el rőndele, Hazanal valo dolgrit el
serze, Testamentum berent mindent vegeze, Magat oztan
nagy banatnak erezte.

Kezuleti immar halakra vagyon. Nen tudhattia soha tőn-
ni mit kellien, Banattiban lstenul tauoli vagyon, Nincz ta-
nacza nem tudgia mit miuellyőn.

Vlőlkeben ninczen vigasztalasa, Kiuel magat buuaba vi-
gastallia, Szdue vagyon eziaak nagy somorusagba, Nem lőn
mit tőnni magat fel akazta.

No ved eződben itt az lsten dolgat, Az hűtetlenőkhőz ő
kemeni voltat, Legy nagyob főksegegbe el veti őket, Ncm ad
neki akkoron segitseget.

De minden ember iol ezebe vegie, Mert giakorta elik
nagy kesertetbe, Nincz cly ember ki azt el kerőlhesse Elettbe
ne mennien kesertetre.

Azok alhatnak meg az kesertetben, Kiuult keppen az kik-
hez lat az lsten, Kiket maganak valasztot az lsten, Szent Lől-
keuel kiket vezéről lsten.

Penig nagy giakorta fogot meg esni, Neha valasztot fi k-
onnis törtenni, Nagy keserűség lőkőkben meg ballani, De
mind azokbólki tudgia menteni.

Az kiket el hagy azok o la vannak, Kesertetben azok Ee-
le borulnak, Mint egy terger vizében bele halnak, Bar Achi-
tophelt tarcz eggik peldanak.

Romlasat már Absolonnak halliatok, Naponkent fejiat-
kozafatlattiatok, lsten ellen mert fel kele tudgiatok, Meli go-
nozul veze maid meg halliatok.

Szokot mind őrőkke ez így lőnnie, Akki gonozul el akar
veznie, Előzőris meg bolondultanachia, Az vtan főrnien el
vez őnőn maga:

Ez ődő kőzt Absolon kezen vala, Iordan vizen által köl-
tőzöt vala, Galad földében tabort tartata, Amasa hadnagia-
nak neue vala.

Lam iol tudgia attianak kezen voltat, Azert hozza kezite
útaborat, Davidis mind el somlele taborat, Bölczien el rőn-
dole minden sereget.

Ez vtan három fele el oza nepet, Iosab hadnagianak ada
egy reszet, Abisainak ada masik reszet, Ethamnak ada har-
madik reszet.

Gialogokatis sepen el rőndőle, Szazadosok tizedőfőket
Berze, Igy az viadalhoz nepet kezite, Absolon ellen őket erő-
lite

Gondolkodik az őtkőzet mint legyen, Vnőn magais az
harczon velők legien, Az hadnagioknak mikor hir lőn ebben
Kiralt nem akarak hogy velők legien.

Az nep az harczon letet nem akara, Mert vrokat igen
feltik az hadba, Nem hagiak hogy velők ki mőnniőn, Szep
fioual az nep Kiralynak igy bolla.

Ne iődőn felfeged mőltan ki velunk, Mert az hadnak fe-
renczeietul feltunk, Fogadgiad tanaczunkat teged kerunk,
Minden iauara felfegődnek bollunk.

Tőrtenehetik ha kezdunk meg futamni, Gonoz Berenczeie
kezd rea talalni, Ha felfegődnek halala kezd lőnni, Ezőnk
vez kezdunk mindniaian el vezni.

Erre kerőnk fogad meg bezedőnket, Mert Absolon tudod
ezak teged kerget, lob az varosba gondunkat viselnőd. Ha
kelletik onnet meg segitenőd.

Rőnd in cőfőket t am meg fogada, Az varosnak kapuia mel-
le illa, Az nep feregőnkent ki megien vala, Szazankent ezer-
őnkint mennek vala.

De az fő hadnagiokat meg bollaia, erőssen nekik megpa-
rancziola, Az egez nep hallattara meg tilta, Absolont hogy
meg ne őlnek meg hagi.

Ez fők vtan az nep elő indula, Mind az ket had hamar
eczuē roppana, Nagy erős viadal kőztők tamada, Isracl nepe
hamar hatat ada.

Igen nagy vezedelőm Isracl nepen esek, Vezenek az nap
huz ezeren, Vannak mindenő az földnek finen, Ideltoua fut-
nak nagy fertelenul.

T E R T I A P A R S.

No Absolon halalat mar halliatok, Az lőten mint el vete
eziudalliatok, Giakorta ily dolgot nem hallottatok, Melto a-
zert hogy tő meg halgassatok.

Gond mar Absolonnak adatot vala, Egy őzuerőn mert
bellel bollog vala, őzőben Absolont citőttek vala, Amint le-
het őzēmest megyen vala.

Im egy lőru erdőbe el be inta, Egy nagy fūru boitos ciera-
fa ote vala, Az őzuerőn alola megien vala. Agaiaba am feie fūn
akada.

Történek őzuer el mulek alola, Abfolon az ciefara fel a-
kadi, Az föld es az egh közöt fán fűg vala, Magat soha le nem
razhált a vala.

Immar egy vitez meg monda loabnak, Ki fán fűggeset la-
ta Abfolonnak, Ki lón veződelmere Abfolonnak, Monda loab
akkor az hir mondonak.

No ha latrad miert hogy attal nem verted, Abfolont miert
hogy te meg nem őlted, Nem kellőt volna őtet meg kemelle-
nőd, Az Kiraly ellen neked kedueznőd.

Te ha őtet akkor meg őlted volna, Tőlem fepaiandekot
vőttem volna, latalmat en neked meg attam volna, loabnak az
hir mondo igien folla.

Ennekőm ha nem tudom mit attal volna, Kezemet rea
nem verőttem volna, Lelekőm ellen ott meg nem őltem volna,
Az Kiraly fiat ném vezőttem volna.

Rola Kiraly lam nektek parancziola, Minden hallatara
nektek meg hagia, Abfolonnak hogy ne legyen halala, Hat ő-
tet meg őlni ki merete volna.

Ily dolgot az Kiraly meg hallot volna, Soha el nem enizt-
heted volna, Ezert nekőm veznem kellett volna, De te azt
czialk el tauoli nezted volna.

Teczek loabnak ez bezed neheznek, Tőle az viteznek ily
fo mondatek, Ezőntul en meg látód rea megiek, Im meg ő-
lem teg rola ha banod.

Vagyon nagy haragbandarda kezében, Abfolont meg ől-
ni hamar mene, Kegietlenül őgent ott attal vere, Tőb folga-
iual finte meg őlete.

Mihelt meg őlek azontul el tere, Trombitaiat erőffen
ű futata, Minden nepet kiuul meg tartoztata, Az nepet ne
vagnak ielt nekik ada.

Immar Abfolon mikor megholt volna, Az holt testőtet nagy
hamar fogtak vala, Egy nagy mely verőmbe verőttek vala,
Szantalan fok köuet rea bantak vala.

Mikor ezők mind meg lőttenek volna, Kiralyhoz loab hir
mondot b ocziata, De egy napot velők el mulattata, Abfolon
halalaiert tartoztata.

Postan köuetők Kiralzhoz ereuek, Kiket az őr allók be
ielőntenek, Mind az ket köuetőkkel be menenek, Gőz ődel-
met Kiralynak ielőntenek.

Igen kerdezi az Kiraly ű fiait, Tudakozza cziak nekie mint voltat, Az eggik kőuet nem tudá mint voltat, Az sűn harczon nekie allapattiat.

Ottan az masik kőuet be erkőzek, Ettulis fia felől tudakozek, De felőle nem io hir mondatek, Mert el vezőt neki meg ielōntetek.

Raita űegeni David el keferődek, Fianak vezōdelmen cziudalkozek, Hertelen fia halalan bankodek, Nagy sok iay boualűian eűedőzek.

Vala Kiraly fertelen nagy űirasban, Absolon halalaiert nagy banatban, Eggik hazbol az masikban budofuan, Keferőg űianak űőrnő halalan.

Mezze iaygatűsa Kiralynak hallik, Attiai természeteki ielōnek, Minden cziudallia űian mint eűedőzik, De azert minden ember ebrōn aluzik.

Tuttara az nepnek ez dolog vala, Fiaert az Kiraly igy kefergene, loabnakis nagy hamar hirlōn ebben, Siralomra fordult ű giōzōdelme.

Ezert az nep űellel ozlani kezde, Absolon halalaiert meg meg iede, Mint egy vert had vgy oűlani kezde, Ki houa lat minden futnia kezde.

Raita loab igen meg haboroдек, Hamasfagal az Kiralyhoz be lepek, Sok bezeddel hadnagitul meg feddetek, Kiuel mind az ű vetke fedeztetek,

Remulesbe minden nepedethoztat, Giōzōdelmed napiat semie tettet, Iambor űolgaidat ma meg gialaztat, Kik űetōket vezni vetōtetek erted.

Im az teged űeretōket giūlōlōd, Az teged giūlōlōket te űeretōd, Ellenűegōdnek halalat keferged, Iambor hadnagitat nem igen űianod.

Banatod mi raitunk nem sok lōt volna, Mindniaian mi bar oda veztunk volna, Cziak Absolon neked meg marat volna, Maga ű neked űiedre iay vala.

Iolrea gondol ki fel hamasfagal, Meni ki tegy eleget űep bezedōddel, Fā űolgaidnak laűűanak űōmōkuel, Adgi batofagot nepednek kōn letōddel.

Lam ha velōk nem űollaz mind el mennek, Eskūz űm az nagy űűtennek el hadnak, Ezōk ez cziel mindniaian el futnak, Ha tōled valami io űot nem halnak.

Egylid gonozban te dolgoz fog esni, Nagiob veződelőm kezd raitad eini. Hogy nem ez előt mindeltig kezd lőnni, Ki soha nem volt oliban kezdez iutni.

Mikor ez fokot begeni Kiraly halla, Az hadnagy bezedere ki ballaga, ű közőttők le üle az kapuba, Nepenek Kiraly batorfagot ada.

Az nep meg halla Kiralynak ki iutet, Minden hatra vete erős feelmet, Minden lata Kiralynak ielőn letet, Hozsiok ielente kegielmesseget.

Czuda nehezen Kirallyal el nieletek, Fia halalaiert ne haragunnek, Bozzu tetel erte ne adattatnek, Mert meg vala tiltua meg ne őletnek

Lőn ez vtan az Orfag őrue giule, Davidot esmet fekiben őltete, Nagy tizteffegel Orfagaba hoza, Minden birodalma helyhőztete.

Istennek cziudalatos minden dolga, Davidot mely ala vettőtte vala, Nagy gyalazatra őt bocziatta vala, Meg nagy tizteffegel fel iragztala

Be irattak ezők az Bibliaban, Mi peldankra az Kiralykőnyuekben, Mindőnök tanullianak eletőkben, Hogy ne iussanak ily veződelőmben.

Egy keufet az mi ődőkne bőlünk, Ilyen nagy dolgokual mert mi intetünk, Hogy ez dolgok forogianak előtünk, Mert nekünk ez őn lően viragunk.

Rettenetes Istennek ő haragia, Minden allatokon nagy birodalma, Veghetetlen az ő hatalmassága, Mindenre el hat minden hathatofaga.

Aztis tudgiad nem nezi senki nagy voltat, Senkinek nem cziudallia meltofagat, Meg nem tekinti valaki őpleget, Be nem vezi senkinek nemzetleget,

Tekintet ezők ől senkire ninczen, Cziak ki hozza bizik vagy on kedueben. Az koroskent vagion cziak kegyelmelen, Szegient soha nem val semi igieben.

Imez cziak kőzőnséges aiandeka. Hiunek hitetlennek kez adomania, Valakinek dolgot vizi nagira, Vilagi ő őcienczekkel meg lattja.

Oly kőni ő űneki ha kinek mit ad, Ketelen ő seninek semmit nem ad, Szabad akarattibol ő mindent ad, Nem haraghatukha kinek semmit nem ad.

Nagira

Nagira az mely könnyen valakit vizen, Meg oly igen könnyen el ala vizen, Kazdagból ű fegent g akorta tezőn, Szegeni nyomorultból kazdagot tezőn.

Ez világon ha kit vit meltosághban, Azok iol meg gondolják önön magokban, űtet feliek halgassak mindönökben, Tíztesseget meg adgiak életükben.

Moltis lattiuk hogy mind vizza tertenek. Helie ninczien az vrnak intenek, Miennel több iokat Istentul vőttének, Annal kemenibek hozza lőttének.

Probal meg minden rendet erkölchieben, Eleitül fogva minden igieben, Feiedelmekben Isten kegyelmében, Cziak keueset talaz neki kedueben.

Istentul nem tartiak az meltoságot, Mert hogy eleidőkből szállot reaiok. Azt tudgi a cziak verből szállot reaiok, Maga Isten bizta volna reaiok.

Oly nagy sokfor ezt meg bizonitotta, Az hatalmasságot hogy cziak ű adgi. Szekőkből nagy Kiralyokat le vona, Nekiket segensegtől emelt nadgia.

Regen Ioseph patriarchat el adak, Titkon az ű battiai el arolak, Philistefoknak nagy olchion adak, Vegre Kiraly vduaraban be adak.

Vneki berenczeie neuekődek, Ott egy tűzből masikra űt fel veuek, Vegre Kiralitul ű meg kedueltetek, Ægyptom országban vra tetetek.

Mar Saul egy segen köz ember vala, ű samarit mikor keresi vala, Hegyen völgyen gialog budosik vala, Tiz samari hogy el veztenek vala.

Az Isten űt nagy hamar fel emele, Nagy veletlen űt Kirallya teue, Az többin feiedelme tetete, Ily nagy meltosághban egy nap helybezte.

Banak sokan es mind el amulanak, Hogy közzulők űt választak Kiralynak. Az vraságot sokan bugodanak, De azért azal semlt gondolanak.

Oly veletlen Daudot elő vonia, Iuhok mellől az Isten űt ki hozza, űtetis am Kirallya valazta. Senki iregségeul nem gondola.

Meli sokan Daudra iregkődenek, Az Kiralyságot rea bozzonkodanak, Nagy banatot erte sokan teuenek, Mastis talaltunk volna így bolanak.

Nagy

Nagyfokan az Kiraly kőniűben vannak, Kik erővel Vra-
lónni akartak. De semmi nem kült benne másnak attak, Ki
nem annira űzte olianak attak.

Ith Kiralyok vraknak dolgok volna. Aztőbbi közöt ez fű
gondgia volna, Baluani imadalt hogy el tanoztatna, Igaz tű-
domant hogy predicaktatna,

Baluaniozásban nem io mast kűnetni, Mert feiunkre ve-
zűdelmet kezdhozni, Sem Kiralt sem Czafart ebben kűnetni,
Gongz nem io ebbe űket kűnetni.

Vsoha senkinek gzt el nem tűrte, Sem kiczinne sem nagy-
nak nem fűnuette, Vtizeffeget másnak nem engette, Mind
őrőkke ezűket meg bűntette.

Szűmeli valogatas semmi nem vala, Mind Kiraly mind vr
mind begeny egy vala, Tizeffeget mind eltig meg kiuanta,
Baluaniok tizeűletit meg tilrotta.

Panazza mindenűt fű az irásban, Az baluani imadasere
nagy haragiában, Sok orfiagokat ű nagy busultaban, El vez-
tűt nagy vrakat nagy busaban

Ezt meg higgied nekűnk sem fog kezdűzni, Ha az mit
mond nem kezdűjuk czelekedni, A mit meg tilt nem fogűjuk
tanoztatni, Fottig minketis mind ki kezdűgatni.

Rettenetűs neki kezebe csűni, Soha senki nem kezdi meg
alhatni, Mikor haragiát reank kezdi vetni, Kezdűnk miatta
mind megemeztetni.

Isten minem igen nagy kartvalebben, Ha ki magat eiti
vezűdelűmben, Ha mind ez vilag csűnek karhozatban, Isten-
nek semi kara nincz mindaban.

Cziak fazakashoz űnnűn magat hasonlia, Nagy giakorta
az iras elű hozza, Szabadűgat kiuel ű meg mutatűia, Nem
ketelen mindennek tudni adgia.

Vgűan azűueit azert megtartűia. Tűzűn vizűn űket meg
otalmazűia, Nagy vezűdelmeken által iktattűia, Lezűn mind
őrőkke otalmazűia

Lam Magyar peldaba így foktak bolni, Azűsűual az niers
fokot meg egűi, Iok az gonozokkal egy arant vezni, De csak
űűű ferint fokot ez lűnni.

Iokaz gonozzokkal ha itt el veznek, Ez vilagon egy a-
rant ha meghalnak, Lűlkűkben az iok azert meg tartatnak,
Lűlkűkben az hűek soha meg nem halnak.

Sőt az gonoz el vez gonozságában, Az hátetlen ű hátet-
len segeben, Testeuel Míkeuel vezódelőmben, Elik veghetet-
len kelerűsegeben.

Még nem segithetnek az kazdagfagok, Mikor leg nagioh
fűkűsegeben volnatok, Mindeőket kel nektők el hadnotok, Ha
lattiatok űres az tő markotok,

Ollyan űentőkhöz ragazkottatok, Mint az alom lato em-
bőrők almok, Kik almokban birnek nagy kazdagfagot, Ha
fel serkennek hat űemi nincz nalok.

Remintelen dolog arniekban bizni, Mint imez arnyek
fokot el mulni, Ez vilagis azonkeppen el vezni, Minden kaz-
dagfagaual el kel mulni.

Tűdgiatok Esau Iacobbal mint iara, Az draga aldomast
Iacobnak ada, Egy hituan tallenchien neki bocziata, Kie ve-
gre ű iay űoual meg űirata.

Isten adgya nekűnk az ű űent Lőket, Kiuel vezereűlien
eletűnkbe minket, Ne vezersők el az őrők eletőr, Ez, hituan
vilagert az mi lőlkűnket.

Sőt az Bibliabol ezőket irak, Vr űőletese vtan ha irnanak,
Ezer őtt űaz hatuan egyben valanak, Istennek űen neuet űel
magztalak,

F I N I S.

